

Zbierka súdnych rozhodnutí

Vec C-537/13

**Birutė Šiba
proti
Arūnasovi Devėnasovi**

(návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Lietuvos Aukščiausiasis Teismas)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Smernica 93/13/EHS — Pôsobnosť — Spotrebiteľské zmluvy — Zmluva o poskytovaní právnych služieb medzi advokátom a spotrebiteľom“

Abstrakt – Rozsudok Súdneho dvora (deviata komora) z 15. januára 2015

1. *Ochrana spotrebiteľa — Nekalé podmienky v spotrebiteľských zmluvách — Smernica 93/13 — Pôsobnosť — Zmluva o poskytovaní právnych služieb medzi advokátom a fyzickou osobou — Zahrnutie*

[Smernica Rady 93/13, desiate odôvodnenie a článok 2 písm. b) a c)]

2. *Ochrana spotrebiteľa — Nekalé podmienky v spotrebiteľských zmluvách — Smernica 93/13 — Cieľ — Ochrana slabšieho účastníka — Uplatňovanie v rámci zmlúv o poskytovaní právnych služieb*

(Smernica Rady 93/13, desiate odôvodnenie)

3. *Ochrana spotrebiteľa — Nekalé podmienky v spotrebiteľských zmluvách — Smernica 93/13 — Pôsobnosť — Dosah verejnej alebo súkromnej povahy poskytovania služieb, ktoré sú predmetom zmluvy — Neexistencia — Výnimka — Dojednávané podmienky v zmluvách o poskytovaní právnych služieb*

[Smernica Rady 93/13, desiate a štrnásťte odôvodnenie a článok 2 písm. c)]

4. *Ochrana spotrebiteľa — Nekalé podmienky v spotrebiteľských zmluvách — Smernica 93/13 — Nekalá podmienka v zmysle článku 3 — Posúdenie vnútroštátnym súdom — Kritériá*

(Smernica Rady 93/13, článok 4 ods. 1 a článok 5)

1. Smernica 93/13 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa má vykladať v tom zmysle, že sa uplatňuje na štandardizované zmluvy o poskytovaní právnych služieb, ktoré advokát uzatvoril s fyzickou osobou, ktorá nekoná s cieľom vzťahujúcim sa na jej obchody, podnikanie alebo povolanie.

Ako totiž stanovuje desiate odôvodnenie smernice 93/13, jednotné právne pravidlá v záležitostiach nekalých podmienok by mali platiť na všetky zmluvy uzatvorené medzi predajcami alebo dodávateľmi a spotrebiteľmi, ako sú definované v článku 2 písm. b) a c) uvedenej smernice. Smernica 93/13 teda definuje zmluvy, na ktoré sa vzťahuje, odkazom na určitú vlastnosť zmluvných strán podľa toho, či

konajú s cieľom vzťahujúcim sa na ich obchody, podnikanie alebo povolanie. Advokát, ktorý za odmenu poskytuje právnu službu fyzickej osobe na súkromné účely, je teda predajcom alebo dodávateľom v zmysle článku 2 písm. c) smernice 93/13. Zmluva týkajúca sa poskytovania takejto služby preto podlieha režimu tejto smernice.

(pozri body 20, 21, 24, 35 a výrok)

2. Pozri text rozhodnutia.

(pozri body 22, 23)

3. Pokiaľ ide o cieľ ochrany spotrebiteľov, ktorý sleduje smernica 93/13 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, verejná alebo súkromná povaha činností predajcu či dodávateľa alebo jeho osobitná úloha nemôžu určovať otázku samotnej uplatniteľnosti uvedenej smernice. V tejto súvislosti sa článok 2 písm. c) smernice 93/13 týka akéhokoľvek obchodu, podnikania alebo povolania bez ohľadu na verejnú či súkromnú formu vlastníctva, a ako uvádza jej štrnásť odôvodnenie, táto smernica platí tiež pre obchody, podnikanie alebo povolania verejného charakteru.

Pokiaľ teda ide o právne služby, ktoré advokát poskytuje za odmenu, okolnosť, že advokáti sú v rámci svojej činnosti povinní dbať na dodržiavanie dôverného charakteru svojich vzťahov s klientmi spotrebiteľmi, nepredstavuje prekážku uplatňovania smernice 93/13 na štandardizované podmienky zmlúv týkajúcich sa poskytovania právnych služieb. Zmluvné podmienky, ktoré neboli individuálne dohodnuté, najmä tie, ktoré sú navrhované na všeobecné uplatňovanie, totiž samy osebe neobsahujú individualizované informácie týkajúce sa klientov advokátov, ktorých zverejnenie by mohlo narušiť povinnosť mlčanlivosti v súvislosti s výkonom povolania advokáta. Je pravda, že špecifické vypracovanie zmluvnej podmienky, najmä pokiaľ ide o pravidlá týkajúce sa odmeny advokáta, by mohlo aspoň incidenčne prezradiť niektoré aspekty vzťahu medzi advokátom a jeho klientom, ktoré majú zostať utajené. Takáto podmienka by však bola individuálne dohodnutá a z tohto dôvodu by bola vylúčená z uplatňovania smernice 93/13.

(pozri body 25, 28, 30 – 32)

4. S cieľom posúdiť nekalú povahu zmlúv, na ktoré sa vzťahuje smernica 93/13 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, je potrebné v súlade s článkom 4 ods. 1 uvedenej smernice, vykladaným z hľadiska jej osemnásteho odôvodnenia, zohľadniť povahu služieb, ktoré sú predmetom týchto zmlúv. Toto posúdenie musí vykonať vnútroštátny súd, ktorému bola vec predložená, so zreteľom na túto povahu služieb a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy.

Pokiaľ teda ide o zmluvy týkajúce sa poskytovania právnych služieb, vnútroštátnemu súdu prináleží zohľadniť konkrétnu povahu týchto služieb v rámci posudzovania zrozumiteľnosti zmluvných podmienok v súlade s článkom 5 prvou vetou smernice 93/13, a ak existuje pochybnosť, v zmysle druhej vety tohto článku poskytnúť výklad týchto zmluvných podmienok, ktorý je priaznivejší pre spotrebiteľa.

(pozri body 33, 34)